

ת"פ 9369/01/13 - מדינת ישראל נגד אוראל שמואל

בתי המשפט

ת"פ 9369-01-13
29 אפריל 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אוראל שמואל ת.ז. 205594153

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דורית גרינברג

הנאשם ובא כוחו עו"ד דובב שחק

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כללי:

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בניגוד לס' 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, בכך שביום 1/1/2013 בסמוך לשעה 00:40 החזיק הנאשם בתוך צנצנת בגינת ביתו, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 4.9998 גרם נטו, כשהוא מחולק ל-2 אריזות מפלסטיק.

2. ביום 13/1/2014 הציגו הצדדים בפניי הסדר דיוני לפיו, הנאשם הודה במיוחס לו, לא הורשע, והצדדים הסכימו כי יתקבל תסקיר בעניינו. המאשימה הודיעה כי היה ויתקבל תסקיר חיובי היא תגביל עצמה לענישה בדמות עבודות שירות למשך 6 חודשים ואילו הסנגור הודיע כי יעתור להימנע מהרשעה.

א. טענות הצדדים:

3. המאשימה עתרה להרשעתו של הנאשם ולהטלת עונשים של: עבודות שירות למשך 6 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופסילה מותנית, תוך שטענה כי מתחם הענישה הראוי בעבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית בנסיבות דומות למקרה

עמוד 1

דנן נע בין 8 לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

4.הסניגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לעובדה כי זו לו הסתבכותו הפלילית הראשונה כבגיר, להודאתו במיוחס לו, ולחיסכון בזמן שיפוטי ועתר במקרה זה לבכר את שיקולי השיקום להורות על הימנעות מהרשעה לצד ענישה של ביצוע עבודות של"צ.

5. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, והתחייב כי הם לא יישנו.

כל צד הגיש פסיקה התומכת בעמדתו.

ב. תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוזמנו והוגשו שלושה תסקירים.

6. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 3/7/2014 עולה, כי הנאשם בן 20; בן להורים גרושים; סיים 13 שנות לימוד במגמת חשמל; לא גויס לצה"ל בשל מעורבותו בפלילים ובעיות משקל.

שירות המבחן מפרט עוד מקורותיו של הנאשם אשר מפאת צנעת הפרט לא ארחיב לבד מלציין, שהנאשם גדל לתוך מורכבות משפחתית בה אביו, ריצה עונשי מאסר ממושכים, תוך שאמו התמודדה לבדה עם גידול הילדים. משכך, מגיל צעיר התגורר הנאשם בבית סבתו ויצא לעבוד על מנת לסייע בפרנסת המשפחה ובמקביל ניהל אורח חיים שולי ועברייני. עד כיתה ט' גילה הנאשם קשיים במישורי חיו השונים עד למעברו לבית הספר "אורט אדיבי", שם הישגיו הלימודיים השתפרו ומשכך, המשיך ללימודי שנה י"ג במגמת חשמל.

7. הנאשם שיתף את השירות בקשיים עימם נאלץ להתמודד בשנות התבגרותו וביניהם, הסתגרותו בבית עקב עודף משקל, דבר שגרם לו לחבור לחברה שולית ולנהל אורח חיים שולי ועברייני, על מנת לשרוד ולקדם את עצמו כלכלית. לדבריו בפני השירות, מאז החל ללמוד בבית הספר "אורט אדיבי" חל שינוי בעמדותיו, בתפיסת עולמו ובמטרותיו, תוך שקידם את עצמו במטרה לנהל אורח חיים תקין, הכולל עבודה מסודרת והימנעות ממעורבות פלילית. הנאשם שיתף את שירות המבחן גם בעובדה כי הוא קיבל פטור זמני משירות צבאי על רקע משקלו העודף ואולם, הוא לא ויתר על האפשרות להתגייס לצבא ועבר ניתוח לקיצור קיבה על מנת להיות כשיר לשירות.

8. הנאשם הכחיש בפני שירות המבחן שימוש בחומרים משני תודעה בעבר או בהווה. בהקשר זה ציין הנאשם בפני השירות, כי התמכרותו של אביו לסמים ומעורבותו בפלילים הרתיעו אותו מניהול אורח חיים שולי והתמכרות. שירות המבחן ציין כי הנאשם זומן לבדיקות שתן בשירות המבחן ואולם, בשל הפסקת מערך הבדיקות בשירות, טרם עלה בידיו לבחון את ניקיונו של הנאשם מסמים.

9. הנאשם הסביר את ביצוע העבירה על ידו על רקע המצב הכלכלי הקשה בו היה נתון באותה עת. לדבריו, הוא שמר על הסמים עבור חברו בתמורה לתשלום כספי. להבנתו באותה עת, לא היה מדובר בעבירה פלילית והוא לא נתן דעתו

להשלכות ולמחירים אותם הוא עלול לשלם בגין ביצוע מעשיו, כאשר כיום הוא מבין את חומרת מעשיו ומוכן לשלם המחירים הנדרשים בגינם.

10. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מציג עמדה מטשטשת ומצמצמת בכל הנוגע למעורבותו בעבירה, וכי הנאשם מגלה קשיים בהתבוננות ובבחינת דפוסי התנהגותו המופנמים בו ואשר היוו את המצע לביצוע העבירה, על רקע המוטיבציה הגבוהה שלו להימנע מניהול אורח חיים עברייני ומאבקו היומיומי בכך.

11. ממידע שהתקבל אודות הנאשם ממנחי הקבוצה הטיפולית למשורררים הנתונים בתנאי מעצר בית עלה, כי הנאשם השתתף במרבית המפגשים, עם הזמן נפתח והחל לשתף מעולמו הרגשי, ובכלל זה בקשיים לגדול בצל אב המרצה עונשי מאסר ממושכים, הנאשם תרם רבות לתהליך הקבוצתי, ניכר היה כי הנאשם קשוב לחברי הקבוצה ובעל יכולת לשקף ולקיים דיאלוג עמם.

12. התרשמות גורמי הטיפול הייתה, כי הנאשם עבר תהליך משמעותי, נתרם מהתהליך הקבוצתי, וכי לנאשם פוטנציאל לתפקוד תקין בעתיד, תוך שהוא עורך מאמצים רבים לקידומו העצמי.

13. בכל הנוגע למסוכנות הנשקפת מן הנאשם וסיכויי שיקומו העריך שירות המבחן מחד גיסא, כי לנאשם, יכולות, כישורים ומוטיבציה גבוהה לתפקוד תקין שיאפשר את קידומו האישי והצלחתו בניהול אורח חיים נורמטיבי ויציאה ממעגל חיי הנוכחי, תוך שהוא פועל לכך הן במישור הלימודי והן במישור גיוסו לצבא. מנגד, להתרשמות השירות השפעות הסביבה בה גדל הנאשם וחשיפתו האינטנסיבית לעבריינות והערכים אותם ספג בביתו הופנמו בו במידת מה, תוך שהוא פועל על פיהם. שירות המבחן העריך עוד, כי במצבים בהם נחלשים כוחותיו, ניכר בו קושי להתמודד באופן מקדם. להערכת השירות, מן הנאשם נשקפת מסוכנות להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד ומשכך, הנאשם זקוק בשלב זה בחייו למסגרת תומכת ומצבת גבולות.

14. בסופו של תסקיר המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של צו שירות למען הציבור בהיקף של 180 שעות וצו מבחן למשך שנה, תוך הימנעות מהרשעתו. להמלצתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון בין היתר את השיקולים הבאים: הפער בין יכולותיו ורצונותיו של הנאשם לתפקוד תקין ולניהול אורח חיים נורמטיבי לבין השפעת הסביבה בה גדל, הניכר בו בעקר בעתות משבר; ההתרשמות לפיה, קימת אצל הנאשם נזקקות טיפולית שיהיה בה כדי לצמצם את המסוכנות הנשקפת ממנו; העובדה כי מדובר בעבירה הראשונה עליה עומד הנאשם לדין כבגיר; ההשקעה אותה משקיע הנאשם לצורך שינוי אורחות חייו; ועל מנת שלא לפגוע בסיכויו לנהל אורח חיים תקין להשתלב בחברה, ובסיכויו להתגייס לצצה"ל, מסגרת משמעותית שיהיה בה כדי להקנות לו ערכים חיוביים.

15. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 6/10/2014 עולה, כי במהלך תקופת הדחייה התנהלותו של הנאשם התאפיינה בקושי לשתף פעולה, כאשר רק במהלך השבוע טרם כתיבת התסקיר חידש הנאשם את הקשר עם השירות. שירות המבחן מציין עוד, כי בשלוש בדיקות שתן שנערכו לנאשם נמצאו שרידי סם וכי הנאשם הביע תרעומת על תוצאות הבדיקות, תוך שמנע מהשירות לערוך עמו בחינה ובדיקה מעמיקה של מצבו.

16. בנסיבות אלה, חזר בו השירות מהמלצותיו הקודמות לעניין הטלת צו שירות לתועלת הציבור, המחייב ניקיון משימוש

בסמים ומהמלצתו להעמדת הנאשם בצו מבחן, חרף הערכתו כי לנאשם נזקקות טיפולית, לאור עמדותיו של הנאשם, התנהלותו המגמתית, והספק באשר ליכולתו להירתם ולהירתם מקשר טיפולי ממושך ומחייב.

17. מתסקירו העדכני של שירות המבחן שהוגש ביום 22/4/2015 עולה, כי בתקופת הדחייה מסר הנאשם בדיקות שתן אשר נמצאו נקיות מסם; הנאשם עובד כיום במאפייה באשקלון ובמקביל סיים את לימודיו בתחום החשמל; בכוונתו לבחון אפשרות תעסוקה בתחום לימודיו עד שיסתיים ההליך הפלילי בעניינו באופן שיאפשר לו בהמשך גיוס לצה"ל.

18. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בשלב בחייו בו הוא מבקש לקדם את עצמו ולנהל חיייו באופן תקין תוך השתלבות במסגרות נורמטיביות והמליץ על השתתפות עונש בדמות צו של"צ בהיקף של 180 שעות וצו מבחן למשך שנה ועל הימנעות מהרשעה לאור העובדה כי מדובר בעבירה הראשונה עליה עומד הנאשם לדין כבגיר; לאור פועלו והשקעת המשאבים מצדו לטובת שינוי אורחות חייו ועל מנת שלא לפגוע בסיכוייו להתגייס לצבא, לנהל אורח חיים תקין ולהשתלב בחברה.

בעניינו של הנאשם הוזמנה והוגשה חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות.

19. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוגשה בעניינו של הנאשם ביום 29/3/2015 עולה, כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

ג. דיון והכרעה:

20. בסימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) אשר הוסף לחוק במסגרת תיקון מס' 113 נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.

21. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

ג.1. הערך החברתי שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם:

22. השלכות השימוש בסמים הן על המשתמשים בהם והן על החברה בכללותה הן נרחבות והרסניות ועל בתי המשפט לתרום את חלקם בעקירת וביעור הנגע. הערך החברתי אשר נפגע כולל את הפגיעה במשתמשים בסמים ואת הנזקים הכלכליים והחברתיים העקיפים כתוצאה משימוש בסמים. הגנה על שלום הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים הינה ערך חברתי חשוב. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים וכי הצפת המדינה בכמויות גדולות של סם, מעשה שהולך ומתרחב, יכולה להיבלם רק באמצעות ענישה מחמירה. מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל- נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו לעניין זה: ע"פ 575/88 **עודה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים)).

23. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט הנדל בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' אמארה (פורסם במאגרים המשפטיים):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה..."

24. ראו גם דבריו של כב' השופט שהם בע"פ 3117/12 אריב נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

" בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתרה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש(ראו, למשל, ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח (2) 734 (2004)). לפיכך, אמורה הענישה "לשקף את הצורך הדחוק להביא להדברת הנגע" (שם, בעמ' 740). בע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], (24.7.2011) נתן חברי, השופט ס' ג'ובראן, ביטוי למדיניות הענישה בעבירות סמים, באומרו: "אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעה אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

ג.2. מידת הפגיעה בערך המוגן:

פירוט נסיבות רלוונטיות לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5) :

25. מידת הפגיעה בערך המוגן בעניינינו הינה ממשית וזאת בהתחשב בעובדה כי מדובר בסם מסוג קוקאין המוגדר כסם "קשה" שנמצא ברשות הנאשם כשהוא מחולק לשתי אריזות מפלסטיק ובכמות שהינה יחסית גבוהה. בהקשר זה אף לקחתי בחשבון את חלקו המרכזי והעיקרי של הנאשם במהלך הדברים, בעובדה שהנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו וכי היה ביכולתו להימנע מהמעשה עת לא נפגעה מידת השליטה שלו על מעשהו.

26. אמנם, בפני שירות המבחן טען הנאשם כי הרקע לביצוע העבירה הינו, מצב כלכלי קשה בו היה נתון באותה עת והעדר מודעותו לעובדה כי שמירת הסמים בעבור אחר ובתמורה לכסף מהווה עבירה פלילית, ואולם - אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את מעשיו ולגרוע מהביטחון הנדרש לציבור, המבקש להיות מוגן מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים, ובעניין זה יש להביא בחשבון את הנזק הישיר והעקיף שנגרם ושעלול היה להיגרם מביצוע העבירה.

ג.3. מדיניות הענישה:

27. מדיניות הענישה בעבירות הסמים בה הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים המסוכנים ובפרט אלו שלא נועדו לצריכה עצמית וצופים פני הוצאתם מידי המחזיק לציבור בכללותו. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד לתקופות מאסר ממושכות.

פירוט פסיקה רלוונטית

ברע"פ 8374/06 גילילוב נ' מדינת ישראל (12.12.06), (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור לעונש שהוטל על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית מסוג קנבוס במשקל של 869.14 גרם. על הנאשם הוטל עונש של - **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ומאסר מותנה.

ברע"פ 1188/08 חלבי נ' מדינת ישראל (12.2.08), (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית של סם מסוג הרואין במשקל של 15 גרם. על הנאשם הוטלו בבית משפט השלום - **6 חודשי מאסר בפועל** והערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית משפט המחוזי נידחה.

ברע"פ 10423/09 שורר נ' מדינת ישראל (26.4.10), (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור לעונש שהוטל על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית מסוג קנבוס במשקל של 574.75 גרם. על הנאשם הוטל עונש של - **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, קנס והתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה.

ברע"פ 4862/10 אנקרי נ' מדינת ישראל (29.6.10), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 11 גרם ונדון לעונש של - **20 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 7572/12 הוזייל נ' מדינת ישראל (23.10.12), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג הרואין במשקל של 5.3 גרם והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונדון בבית משפט השלום לעונש של - **12 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה**. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

ברע"פ 1515/14 אוחנה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות הערעור של הנאשם שהורשע ביחד עם אחרים בעבירת סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, מסוג קוקאין, במשקל 20 גרם, ונדון בבית המשפט השלום לעונש של - **7 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנים**. הערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

ברע"פ 747/14 לוי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות הערעור של הנאשם שהורשע באחזקת סם שלא לצריכה עצמית, מסוג הרואין במשקל של 5 גרם ומסוג קוקאין במשקל של 0.095 ובעבירה נוספת של החזקת סם מסוג הרואין לצריכה עצמית ונדון בבית משפט השלום ל- **8 חודשי מאסר ומאסר מותנים**. הערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 18589-02-12 ללמייב נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים), התקבל ערעורו עמוד 6

של נאשם שנדון בבית משפט שלום ל- 12 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג הרואין בכמות של 4.98 גרם ובית המשפט המחוזי הקל בעונשו וגזר עליו עונש של - **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**.

בע"פ (מחוזי חיפה) 4757-09-12 **דהן נ' מדינת ישראל** (21.3.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, קוקאין במשקל של כ- 17 גרם, ונדון ל- **12 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (מחוזי חיפה) 382/03 **מדינת ישראל נ' עלאק** (1.7.04), הוטל על נאשם שהורשע בהחזקת 15 גרם סם מסוג קוקאין, עונש של - **20 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (שלום טבריה) 764-04-09 **מדינת ישראל נ' מורינו ואח'** (25.6.09), נגזר על נאשמים, נעדרי עבר פלילי, שהורשעו בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וניסיון לשיבוש מהלכי משפט (על נאשם 1 בלבד) בכך שהחזיקו 539.49 גרם נטו חשיש, 62.66 גרם נטו נוספים חשיש ו 6.48 גרם נטו קנבוס - **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

בת"פ (שלום קרית גת) 12111-12-12 **מדינת ישראל נ' נאסר** (2.9.13), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ושיבוש מהלכי משפט בכך שהחזיק 254 גרם חשיש ובמהלך החיפוש השליך חלק מהסם. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט התחשב בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם וגזר עליו - **3 חודשי מאסר**, הפעלת מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד כנגדו, מאסרים מותנים, פסילה מותנית וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

בת"פ (שלום קרית גת) 3752-07-14 **מדינת ישראל נ' ביטון** (19.3.15), הנאשם - כבן 22, נעדר כל עבר פלילי הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית מסוג קוקאין במשקל של 4.53 גרם נטו ונדון ל- **6 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה, צו מבחן ופסילה בפועל** חרף המלצת שירות המבחן להורות על ביטול הרשעתו לאור הליך טיפולי.

28. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשים ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין **3 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר**.

29. למעלה מן הצורך יצוין כי במסגרת "ימי דיונים מקדמיים" המתנהלים בפניי הציגה המאשימה במקרים בעלי רף חומרה דומה ואף חמור מזה שבעניינינו עמדות עונשיות מחמירות פחות:

כך למשל, בת"פ (שלום קרית גת) 58280-02-13 באיחוד דיון עם ת"פ 10106-06-13 ות"פ 10418-06-13 **מדינת ישראל נ' ביטון** (4/11/2013), עתרה המאשימה להטיל על נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג AM-2201 במשקל של 50.5 גרם נטו כשהוא מחולק למנות ובשתי עבירות של החזקת מקום להימורים או

הגרלות עונש של - מאסרים מותנים, קנס וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

בת"פ (שלום קרית גת) 15090-03-14 באיחוד דיון עם ת"פ 22349-12-14 **מדינת ישראל נ' עמר** (10.3.15) עתרה המאשימה להטיל על נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג חשיש במשקל של 2.6365 גרם נטו ובעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק עונש של - הארכת מאסר מותנה, מאסר מותנה, חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה ופסילה מותנית.

בת"פ (שלום קרית גת) 48139-10-11 **מדינת ישראל נ' כהן** (13.7.14), עתרה המאשימה להטיל על נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג חשיש במשקל של 24.50 גרם עונש של - הארכת מאסר מותנה, חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה ופסילה מותנית.

בת"פ (שלום קרית גת) 42257-04-12 **מדינת ישראל נ' שטיינר** (1.4.15) עתרה המאשימה להטיל על נאשמת שהורשעה בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג קנבוס במשקל של 200 גרם נטו עונש של - מאסר מותנה, קנס ושל"צ בהיקף של 140 שעות.

בת"פ (שלום קרית גת) 42234-04-12 **מדינת ישראל נ' קליינשמידט** (12.6.13), עתרה המאשימה להשית על נאשם שהורשע בעבירה של גידול, ייצור והפקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 3.5 ק"ג עונש של - 6 חודשי עבודות שירות, קנס, מאסר מותנה ופסילה בפועל.

בנסיבות אלה, לא נהירה לי עמדתה העונשית של המאשימה בתיק זה הכוללת ענישה של מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות והבסיס לאבחנה בין נסיבותיהם של המקרים השונים.

30. זאת ועוד יצוין כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה דומה למקרה שבפניי.

ראש וראשית, המדובר בפסיקה שניתנה טרם כניסתו של תיקון 113 לתוקף. שנית ולגופו של עניין - ברע"פ 4921/07 **כליאבת נ' מדינת ישראל** (3.7.07), (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור לעונש שהוטל על נאשם, שהורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג קוקאין במשקל של 5.55 גרם ונדון בבית משפט השלום לעונש של מאסר מותנה. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם וגזר עליו עונש של - 8 חודשי מאסר בפועל, חרף המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש של עבודות שירות בניגוד למקרה שבפניי בו ממליץ השירות על הימנעות מהרשעה. ברע"פ 7960/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.11.11), (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור לעונש שהוטל על נאשם, שהורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת סם לצריכה עצמית וסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין ונדון בבית משפט השלום לעונשים של 340 שעות של"צ ומאסרים מותנים. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם וגזר עליו - 5 חודשי מאסר בפועל - מיותר לומר, כי מדובר בעבירות בעלות רף חומרה גבוה מזה שבענייניו.

בנסיבות אלה ברי כי אין דין מקרים אלה כדין המקרה שבפניי.

4.ג חריגה ממתחם ענישה זה לקולא אפשרית בשל שיקולי שיקום, ולחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור בעתיד. האם יש מקום במקרה זה לחרוג ממתחם העונש ההולם?

5.ג בעניינו של הנאשם עוד בטרם שקילת שיקולי השיקום, ישנן נסיבות מקלות רבות לעונש כמפורט בס' 40 יא לחוק, וכפי העולה מתסקירי שרות המבחן ובכלל זה: הפגיעה של העונש בנאשם; הנזקים שיגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו; נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב ומאמציו לחזור למוטב; מאמציו של הנאשם לתיקון תוצאות העבירה; שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק; התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה; נסיבות חיים קשות שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; עברו הפלילי הנקי; העובדה כי חלפו כשנתיים וחצי מאז ביצוע העבירה במהלכה לא הסתבך הנאשם בפלילים.

31. זאת ועוד, לא ניתן להתעלם מכך שאת המיוחס לו ביצע הנאשם בהיותו על סף הקטינות, כאשר בעת ביצוע העבירות היה הנאשם בן 18 ו-3 חודשים. לדידי, הגם שלא מדובר במי שביצע את העבירה המיוחסת לו בהיותו קטין, הרי שמדובר במי שמהותית, יכול בהחלט להימנות עם הקבוצה שיחדה בפסיקה כקבוצת ה"בגירים הצעירים". אמנם, אין לקבוע כי בגזירת עונשם של הנמנים עם קבוצה זו יש לשקול שיקולים אלה לאלו של קטינים, ואולם על בית המשפט בגזר את עונשו של "בגיר צעיר" לייחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זו על בית המשפט לשקול בין היתר, את קרבתו לגיל 18 בעת ביצוע העבירה, ואת הקושי הכרוך בנשיאת מאסר הנובע בעיקר מהמאפיינים ההתפתחותיים והקוגניטיביים בגיל זה, ואת השפעתה של הרשעה על שיקומו ומצבו הנפשי - כאשר מחקרים רבים הראו כי הנזק הפסיכולוגי שגורם עונש מאסר על קבוצת הבגירים הצעירים חמור מהשפעתו על בגירים מעל גיל 25, ודומה בהרבה להשפעתו על קטינים (ראו והשוו לעניין זה: ע"פ 4605/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** ו ע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים)).

32. המחוקק יצר מבנה מדורג, שבו ככל שגילו של הנאשם צעיר יותר, כך יהווה הדבר שיקול משמעותי יותר להעדפת שיקולי השיקום על פני שיקולי ההרתעה והגמול. דומה, כי שיקולי השיקום מקבלים משנה תוקף, כאשר גילו של הנאשם קרוב לגיל הקטינות ולפניו פרושים כל חייו, עוד בטרם עלה בידו להוכיח פגיעה קונקרטית בעיסוקו ובמשלח ידו בשלב כה מוקדם בחייו, ובטרם הבשיל דיו לגבש את נתיב חייו המקצועיים (ראו והשוו: ע"פ 8480/12 **בלצאו נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים)).

הרשעה - הכלל

33. על פי ההלכה הפסוקה (אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין), משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה ייעשה רק במקרים חריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר.

ברע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ**, הדגיש בית המשפט העליון כי:

" ככלל, ביטולה של הרשעה במערך הענישה בפלילים הוא עניין חריג שבחריג, המתאפשר בנסיבות מיוחדות... על פי העיקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפלילים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת הדין, כנגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מיישום עקרון השוויון של הכול

בפני החוק. בהתקיים אחריות פלילית, סטייה מחובת הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנקוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזון שבין הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרון".

34. זאת ועוד, בפסיקה המנחה בשאלת ביטול ההרשעה נקבע כי ביטול ההרשעה מותנה בהצטבר שני גורמים: האחד, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לענין זה ראו: ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל וע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש (פורסמו במאגרים המשפטיים)).

בע"פ 2083/96 הנ"ל ציין כבוד השופט לזין כי אי הרשעה תבוא במקום בו בית המשפט ישוכנע כי שיקולי השיקום של הנאשם המסוים שבפניו, גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של ההרשעה.

35. כבוד השופט לזין מונה בפסק הדין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה ואלה השיקולים:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, (ההדגשות אינן במקור - נ.ש.מ) מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

36. כעולה מתסקירי שרות המבחן מדובר בצעיר בעל נסיבות חיים מורכבות, שחרף הקשיים שחווה במהלך חייו, ובכלל זה גדילתו בהעדר דמות אב, בהיות האב מכור לסמים ונתון מאחורי סורג וברית לתקופות ממושכות, השכיל לגייס כוחות ולהשתלב במסגרות שבלמו התדרדרותו, תוך שגילה יכולות ושאיופות רבות לממש פוטנציאל הגלום בו. הוא סיים 12 שנות לימוד והמשיך לשנה י"ג בלימודי חשמל, הפגין יכולות לימודיות גבוהות, תוך שתואר על ידי מוריו כתלמיד רציני המשקיע מאמצים רבים. הנאשם השתלב בשנים האחרונות בשוק העבודה, עבר ניתוח לקיצור קיבה לאור המוטיבציה הגבוהה שהביע להתגייס לשירות צבאי, משקיע מאמצים רבים לייצב את חייו, ושואף להתפתח ולהתקדם במסגרות התעסוקתיות והלימודיות.

37. ממידע שהגיע לשירות המבחן ממנחי הקבוצה הטיפולית לעצורי בית עלה, כי הנאשם הגיע למרבית הפגישות הטיפוליות, עם הזמן נפתח בקבוצה והחל לשתף מעולמו הרגשי, מילדותו, מעברו מקשריו עם אביו והקושי לגדול בצל אב המרצה עונשי מאסר ממושכים. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בטיפול וניכר כי הפיק ממנו תועלת. להתרשמות גורמי הטיפול, לנאשם פוטנציאל לתפקוד תקין בעתיד וכי הוא עורך מאמצים רבים לעבר קידומו העצמי.

38. לא התעלמתי מהתרשמות השירות בתסקיריו הקודמים לפיה, הנאשם הציג עמדה מטשטשת ומצמצמת בנוגע
עמוד 10

למעורבותו בעבירה; קשייו של הנאשם בהתבוננות ובבחינת דפוסי התנהגותו המופנמים בו ואשר היוו את המצע לביצוע העבירה; קשייו של הנאשם להתמודד באופן מקדם במצבים בהם נחלשים כוחותיו; וכי נשקפת מן הנאשם מסוכנות להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד וכי הוא זקוק בשלב זה בחייו למסגרת תומכת ומצבת גבולות.

39. יחד עם זאת, התרשמתי כי הנאשם חרף נתוני הפתיחה המוחלשים, והעליות והירידות שידע בקשר עם שירות המבחן עושה כברת דרך לעבר שיקומו ובכלל זה, עובד במקום עבודה מסודר, סיים את לימודיו בתחום החשמל ומביע מוטיבציה גבוהה להתגייס לצה"ל. לדידי, המוטיבציה הגבוהה שהביע הנאשם לניהול אורח חיים תקין- העובדה כי סיים 13 שנות לימוד, המאבק שהוא מנהל למען גיוסו לצה"ל, התגייסותו באופן מלא להליך הטיפול, לכלים שרכש במהלך הטיפול, ולנכונותו להמשיך ולשתף פעולה בהליך הטיפול במסגרת שירות המבחן - מהווים פריצת דרך בחייו ועוגן להליך שיקומו.

40. זאת ועוד, לא התעלמתי מכך כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אם כי, בעברו שני רישומים ללא הרשעה: האחד, משנת 2009, בעבירות תקיפה והחזקת סכין והשני, משנת 2012, בעבירת שוטטות, במסגרתם נדון הנאשם לחתימה על התחייבות להימנע מביצוע העבירה.

41. אכן, על דרך הכלל, אין מקום לשקול הימנעות מהרשעה בעניינו של נאשם אשר בית המשפט נמנע מהרשעתו בעבר. ואולם, לכלל זה יכול ויהיו חריגים, במקרים המתאימים, ולא ניתן לשלול אפשרות זו מניה וביה.

42. התנאים להימנעות מהרשעה הותוו לראשונה באופן מסודר בהלכת כתב כאשר אחד התנאים הינו, כי הנאשם לא הסתבך בביצוע עבירות פליליות בעבר. ואולם, עיון בפסק הדין מגלה, כי עסקינן באחד מן השיקולים ששוקל בית המשפט מתוך רשימת שיקולים, שאיננה בגדר רשימה סגורה.

43. זאת ועוד, אין כל ביסוס חוקי הנוטל מבית המשפט את סמכותו להימנע מהרשעת נאשם אשר בית המשפט נמנע מהרשעתו בעבר, אם כי ברור שעניין זה יעשה בזירות יתרה, תוך התחשבות בכל מקרה ומקרה על פי נסיבותיו ולאורו של תיקון 113 לחוק העונשין (ראו לעניין זה: נגה שמואלי- מאייר ואורון שוורץ, "**הרחבת מעגל הנהנים משל"צ ללא הרשעה - לא רק למי שלא הורשע בעבר**", חוברת הסנגור 52, יולי 2001 ות"פ (שלום קרית גת) 58296-02-13 **מ"י נ' אטנילוב** (29.9.14) ות"פ (שלום קרית גת) 31963-02-13 **מ"י נ' בוקובזה** (5.10.14)).

44. לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירה אותה עבר הנאשם אשר זכה כבר בעבר להתחשבות במצבו, תוך שבית המשפט נמנע מהרשעתו, יש לזכור ולהזכיר כי הענישה גם לאחר תיקון 113 היא לעולם אינדידואלית:

ראו לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל** וברע"פ 3173/09 **פראאגין נ' מדינת ישראל** (פורסמו במאגרים המשפטיים):

" זאת תורת הגישה האינדידואלית בתורת הענישה המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על

הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך ישמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים".

45. לדידי, השיקולים הפרטניים במקרה זה מצדיקים הקלה משמעותית בעונשו של הנאשם וסטייה לקולא מהמתחם שקבעתי לעיל, על אף חומרת מעשיו וחרף העובדה כי בית המשפט נמנע בעבר מהרשעתו. נסיבות המקרה, כעולה מתסקירי שרות המבחן ובייחוד הרצון הכן שהפגין הנאשם לשקם את חייו ולהעלותם למסלול נורמטיבי - תוך מאמץ ניכר, שאיננו מובן מאליו כלל בהינתן - נסיבות חייו המורכבות והסביבה בה גדל - המטים את הכף להעדפת השיקול השיקומי.

ראו והשוו לעניין זה הדברים שנאמרו ברע"פ 362/14 **נאשף נ' מ"י** (פורסם במאגרים המשפטיים):

" .. בהקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן (ההדגשות אינן במקור-נ.ש.מ.) - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ברע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.7.2013)). ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שנראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש - המערער" (ראו רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריה עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר".

46. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירי שרות המבחן אשר הוגשו בעניינו של הנאשם, שוכנעתי לא בלי התלבטות, כי מקרה זה נמנה בגדר אותם מקרים חריגים עליהם מדברת הלכת כתב כמצדיקים סטייה מן הכלל לפיו נאשם שעבר עבירה יורשע בדינו לאור שיקולי שיקום. עריכת האיזון בין האינטרס הציבורי בהרתעה, הגנה על בטחון הציבור וההכרח להילחם בעבירות הסמים לבין האינטרס הציבורי והאישי בשיקומו של הנאשם איננה מלאכה קלה כלל ועיקר.

47. יחד עם זאת, בנסיבות הייחודיות של המקרה המונח לפניי, לאור פוטנציאל השיקום המשמעותי של הנאשם, למאפייניו כ"בגיר צעיר", לחלוף הזמן מאז בוצעה העבירה, להירתמותו של הנאשם חרף הקשיים, להליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ולהתרשמות השירות לפיה, הרשעתו בדין עלולה לסכל את תכניותיו של הנאשם להתגייס לצבא, לנהל אורח חיים תקין ולהשתלב בחברה ולהתרשמותי לפיה, הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה בגינם, וכי להליך המשפטי אפקט מרתיע ומציב גבולות עבורו - אני סבורה כי יש מקום בזו הפעם לתת לנאשם הזדמנות אמיתית לחזור למוטב ולערוך שינוי בחייו לעבר שיקומו, כאשר ההכוונה הטיפולית שזכה לה והכלים והמיומנויות שרכש במסגרת הטיפול יסייעו בעדו להתמודדות עם מכלול קשייו - ולהסתפק בקביעה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום ולהימנע מהרשעתו בדין, כאשר ברי, כי הרשעה עלולה לפגוע בנאשם שהינו צעיר בימים כשלפניו פרושים כל חייו וזאת חרף העובדה כי טרם עלה בידו להוכיח פגיעה קונקרטית במשלח ידו בשלב כה מוקדם בחייו ובטרם הבשיל לגבש את נתיב חייו המקצועיים.

48. לדידי, המסגרת הצבאית אליה נושא הנאשם את עיניו מזה זמן רב, ומגלה מוטיבציה גבוהה להשתלב בה, שאיננה בגדר מוטיבציה מילולית חיצונית שנאמרת מן השפה אל החוץ אלא, המדובר במוטיבציה פנימית, כנה, הבאה לביטוי בנכונותו של הנאשם לעבור מהפך בדמות ניתוח לקיצור קיבה על מנת לעמוד בסטנדרטים הנדרשים להשתלבות בה - תהווה מסגרת תומכת ומחדדת גבולות עבורו, ההולמת את צרכיו הייחודיים ככתוב בתסקירי שירות המבחן.

ג.6 העונש המתאים לנאשם:

47. אמנם, מצאתי להעניק משקל לאמור בתסקירי שירות המבחן ולהמלצתו בדבר הימנעות מהרשעה אך לא מצאתי לאמץ את המלצתו בדבר העונש. לא למותר לציין כי המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים.

48. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם ובהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום ולהתחשב בהודאת הנאשם, הודאה שיש בה משום קבלת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי יקר; בעובדה שזו הפעם הראשונה בה עומד הנאשם לדין כבגיר; במאמציו של הנאשם לחזור למוטב; בנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן; בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה; בגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה; בפגיעה של העונש וההרשעה בנאשם ובמשפחתו;

כן נתתי דעתי לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

בהתחשב בכל אלה אני נמנעת מלהרשיע את הנאשם ודנה אותו לעונשים הבאים :

א. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הודה לתקופה של שנה מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, יאסר הנאשם ל 10 ימים.

ב. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה. העבודות תבוצענה במתנ"ס שפירא באשקלון.

ד. מטילה על הנאשם צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.

העתק מגזר הדין בדחיפות לשירות המבחן.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצג - , בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י' אייר תשע"ה, 29/04/2015 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי-מאייר , שופטת